

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.023/2026/5.

A felperes: felperes

eljáró szerv: Főügyészség

(felperes címe)

A felperes képviselője: Fellebbviteli Főügyészség

(cím1)

Az alperes: alperes (alperes címe)

Az alperes képviselője: ügyvéd1 ügyvéd

(alperesi jogi képviselő címe1)

A per tárgya: cégbejegyző végzés hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

11.G.40.186/2025/8.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 9, 10. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolását részben megváltoztatja, mellőzi az indokolás [45] – [48] bekezdéseit és megállapítja, hogy a bejegyzési kérelemhez mellékelt ügyvédi meghatalmazáson jogszabálysértő a meghatalmazó (cég) feltüntetése.

A Ctv. 1. számú mellékletének I/11. pontja értelmében bejegyzési kérelem tartamára tekintettel valamennyi cég bejegyzéséhez szükséges okirat a jogi képviselő meghatalmazása, illetve képviseleti jogának igazolása.

A konkrét esetben a bejegyezni kért cég neve alperes volt. Az ügyvédi meghatalmazáson azzal kapcsolatban, hogy melyik cég képviseletét kell ellátnia a meghatalmazott ügyvédnek és a meghatalmazó aláírásánál a alperes, míg az ügyvédi meghatalmazást adó cég nevéként a cég cégnév került feltüntetésre.

A Ctv. 22. § (1) bekezdése szerint a cégnyilvántartás hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatok, továbbá a bejegyzett jogok és tények fennállását, illetve azok változásait. Ellenkező bizonyításig vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki a cégnyilvántartásba bejegyzett adatban bízva, ellenérték fejében szerez jogot. A 22. § (2) alapján a cég – jóhiszemű személlyel szemben – nem hivatkozhat arra, hogy az általa bejelentett és a cégjegyzékbe bejegyzett valamely adat nem felel meg a valóságnak.

Az idézett közhitelesség elve azt is jelenti, hogy a cégnyilvántartás a forgalom biztonságának a fenntartása, a bizonytalan jogi helyzetek elkerülése érdekében a valóságnak megfelelően tartalmazza a bejegyzett adatokat és az adat igazolására szolgáló okiratokat. A valóságnak megfelelés követelményével ellentétes, ha a bejegyzési kérelem mellékleteként becsatolt ügyvédi meghatalmazáson kétséges a meghatalmazó cég személye, ilyenként részben a cég, részben pedig a alperes szerepel.

Az ugyan kétségtelen, hogy az egymásnak ellentmondó adatokat tartalmazó ügyvédi meghatalmazás a cégbíróság számára értelmezhető a jognyilatkozatok általános értelmezési szabálya (Ptk. 6:8. § (1) bekezdése) alapján, azonban ez nem jelentheti azt, hogy a nyilvános cégnyilvántartásba (Ctv. 10. § (1) bekezdése) kötelező mellékletként ellentmondó adatokat tartalmazó okirat kerülhetne be. Ezért a cégbíróságnak az egyszerűsített cégeljáráásban a bejegyzési kérelmet a Ctv. 48. § (6) bekezdése f) pontja alapján el kellett volna utasítania.

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet ezt meghaladóan helybenhagyja.

Kötelezi az ítéltábla az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára 4000 (négyezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetési kötelezett adóazonosító számát.

A meg nem fizetett fellebbezési illetéket ezt meghaladóan az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított releváns tényállás szerint a alperes 2025. július 28-án egyszerűsített cégeljárás keretében történő cégbejegyzési kérelmet terjesztett elő a Székesfehérvári Törvényszék Cégbíróságán. A bejegyzési kérelemhez – más mellett – mellékelte a cég 2025. július 21-én kelt szerződés minta alapján készített alapító okiratát, alperesi ügyvezető ügyvezető eltiltására vonatkozó nyilatkozatát és az ügyvédi meghatalmazást.

[2] A szerződés minta alapján készített alapító okiratot alperesi ügyvezető a társaság alapító tagjaként a keltezésnél aláírta, azonban a dokumentum többi oldalát kézjeggyel nem látta el. Az, hogy a papíralapú okirat lapjait az ellenjegyző ügyvéd úgy fűzte össze, hogy az az okirat sérelme nélkül nem bontható meg, az elektronikussá alakított okiratból nem állapítható meg.

[3] Az eltiltásra vonatkozó nyilatkozatban a vezető tisztségviselő úgy nyilatkozott, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2016. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:22. §-ában foglalt eltiltás hatálya alatt nem áll.

[4] Az ügyvédi meghatalmazáson az alábbiak kerültek rögzítésre: „Alulírott alperesi ügyvezető (születési név: alperesi ügyvezető, születési idő: dátum, anyja neve: név, adóazonosító jel: adószám, lakóhely: alperes címe), mint a cég (székhely: alperes címe) ügyvezetője jelen okirat aláírásával meghatalmazom ügyvéd1 ügyvédet (alperesi jogi képviselő címe., KASZ.: szám) arra, hogy a alperes képviseletét a Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága előtt, cégbejegyzés iránti eljárásban az Ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott teljes jogkörrel ellássa.” Az ügyvédi meghatalmazást meghatalmazóként a alperes írta alá.

[5] A Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága a 2025. július 29-én meghozott Cg.cégjegyzékszám/5. számú végzésével az alperesi céget a cégjegyzékbe bejegyezte.

[6] A felperes keresetében a Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága Cg.cégjegyzékszám/5. számú cégbejegyző végzése hatályában fenntartását és szükség esetén a cégbíróság felhívását kérte a törvényes állapot helyreállításához szükséges intézkedések megtételére.

[7] Keresetét három, a cégbejegyzési kérelemhez benyújtott okirat hiányosságára alapította. Előre bocsátotta, hogy a cégnyilvánosságról, bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 48. § (6) bekezdése f) pontja tartalmazza, hogy a cégbíróság a bejegyzési kérelmet elutasítja, ha észleli, hogy azok az adatok, amelyek bejegyzését az adott cégformára vonatkozóan e törvény előírja, illetve a létesítő okirat, valamint a bejegyzési kérelem alapjául szolgáló, az 1. és a 2. számú mellékletben felsorolt, kötelezően, illetve szükség szerint csatolandó egyéb okirat nem felel meg a jogszabályok rendelkezéseinek.

[8] A benyújtott okiratok közül az alapító tagnak az alapító okirat valamennyi oldalát el kell látnia kézjeggyel, mivel az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII.

törvény (Ütv.) 43. §-a az ellenjegyzett papíralapú okirat minden oldalának a felek kézjegyével történő ellátásáról tartalmaz rendelkezéseket. A társaság alapító tagja, alperesi ügyvezető az alapító okiratot csak a keltezésnél írta alá, míg annak többi oldalát kézjegyével nem látta el. A Ctv. 1. számú mellékletének I/2. a) pontja alapján kötelezően csatolandó létesítő okirat alapján nem állapítható meg, hogy az alapító okirat a törvényben előírt alakissággal rendelkezik. Az, hogy a papíralapú okirat lapjait az ellenjegyző ügyvéd úgy fűzte össze, hogy az az okirat sérelme nélkül nem bontható meg, az elektronikussá alakított okiratból nem derült ki.

[9] Másfelől az ügyvezető alperesi ügyvezető eltiltásra vonatkozó nyilatkozata [Ctv. 1. számú mellékletének I/7. d) pontja] a Ptk. 3:22. §-a szerinti eltiltás hatálya alatt nem állásra korlátozódik, és a Ctv. 9/B. § és Ctv. 9/C. § rendelkezése szerinti eltiltás hatálya alatt nem állásra nem terjed ki, ezért a nyilatkozat tartalma alapján nem állapítható meg, hogy a vezető tisztségviselő nem áll a Ctv. 9/B. § (1), (2), (4) és (5) bekezdéseiben és a Ctv. 9/C. (1)-(4) bekezdéseiben meghatározott eltiltás hatálya alatt sem.

[10] Harmadrészt a Ctv. 1. számú mellékletének I/11. pontja értelmében a bejegyzési kérelem tartamára tekintettel valamennyi cég bejegyzéséhez szükséges okirat a jogi képviselő meghatalmazása, illetve képviseleti jogának igazolása. A bejegyezni kért cég neve alperes. Tekintettel arra, hogy az ügyvédi meghatalmazást adó cég nevéként fenti cégnévtől eltérő cégnév (cég) került feltüntetésre, ezért az ügyvédi meghatalmazás tartalma alapján nem állapítható meg, hogy alperesi ügyvezető ügyvezető az általa képviselt alperes nevében adott megbízást ügyvédi tevékenység gyakorlására a jogi képviselőnek.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Ctv. 9/A. §-a szerint szerződésminta alkalmazása esetén a létesítő okirat tartalmát kizárólag a kikötött szerződésmintában foglalt rendelkezések alkotják. Ez a rendelkezés ellentmond az Ütv. ellenjegyzésre vonatkozó szabályának. A Ctv. említett szabályának kívánt eleget tenni azzal, hogy az okirat oldalait aláírással az alapító nem látta el. Az azonosíthatóság nélküli kézjeggyel ellátást nem látta megfelelőnek, hiszen abból nem állapítható meg, hogy az adott kézjegy kitől származik. Egyébiránt az alapító okirat összefűzésére úgy került sor, hogy az az okirat sérelme nélkül ne legyen megbontható. Az eltiltásra vonatkozó nyilatkozat kapcsán előadta, hogy a Ptk. 3:22. § által meghatározott eltiltási szabályok magukban foglalják a Ctv.-ben nevesített eltiltásra vonatkozó szabályokra történő utalást is. Ezt a Ptk. 3:22. § (6) bekezdése tartalmazza, mint ahogy azt a Ctv. Kommentárja is leírja. Ugyancsak erre utal az egyes törvényeknek az új Ptk. hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CCLII. törvény Ctv. módosítására vonatkozó szabályainak indokolása is. Így, ha a vezető tisztségviselő akként nyilatkozik, hogy a Ptk. 3:22. §-ában foglalt eltiltás hatálya alatt nem áll, az azt is magában foglalja, hogy a Ctv. 9/B. § és 9/C. §-ai szerinti eltiltás sem áll fenn. Végül az ügyvédi meghatalmazás esetében arra hivatkozott, hogy az két helyen is helyesen tartalmazta a bejegyzendő alperesi cég nevét, egyrészt a meghatalmazás szövegében, valamint a meghatalmazó aláírása helyénél is. A meghatalmazó adatai feltüntetésénél valóban egy másik cégnév szerepel elírás miatt, de ezt a nyilvánvaló elírást a cégbíróság a meghatalmazás címzettje, a Ptk. 6:8. § (1) és (2) bekezdései, valamint a 6:10. §-a alapján úgy értelmezte a feltüntetett adatok alapján, hogy a beadvány a alperes bejegyzésére vonatkozó kérelem előterjesztésére irányul.

[12] Az alperes részletes védekezésétől függetlenül a cégbíróság részére benyújtotta a felperes által kifogásolt okiratok javított példányait.

[13] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel részben támadott ítéletével megállapította, hogy a Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága Cg.cégjegyzékszám/5. számú cégbejegyző végzése jogszabálysértő. Egyben a végzést hatályában fenntartotta.

[14] A Ctv. 65. §-a, 66. §-a és a 48. § (6) bekezdése f) pontja alapján elsődlegesen a létesítő okirat jogszabályi feltételeknek megfelelőségét vizsgálta. Álláspontja szerint minthogy az alapító tag az alapító okiratot csak a keltezésénél írta alá, annak többi oldalát kézjeggyel nem látta el, az okirat nem felelt meg az Ütv. 43. § (2) bekezdés b) pontja alaki feltételeinek, a minden oldal kézjeggyel ellátás kötelezettségének. Ez a követelmény akkor lett volna mellőzhető az Ütv. 43. § (4) bekezdése alapján, ha a papíralapú okirat lapjait az ellenjegyző ügyvéd úgy fűzi össze, hogy az okirat sérelme nélkül az ne legyen megbontható. Mindez azonban a papíralapú okiratból szkenneléssel elektronikusan átalakított alapító okiratból a cégbíróság részére nem derülhetett ki. A cégbíróságnak ezért a Ctv. 48. § (6) bekezdése alapján a bejegyzési kérelmet a létesítő okirat jogszabályi alaki követelményeknek meg nem felelése miatt el kellett volna utasítania.

[15] A cégbíróság egyetértett az alperesi ellenkérelemben foglaltakkal abban, hogy az ügyvezető azon nyilatkozata, hogy nem áll-e eltiltás hatálya alatt [Ctv. 1. számú mellékletének I/7. d) pontja] megfelelt a törvényi követelményeknek, mivel abban az ügyvezető arról nyilatkozott, hogy nem áll a Ptk. 3:22. §-ában foglalt eltiltás hatálya alatt. A Ptk. 3:22. § (6) bekezdésének az a szabálya ugyanis, hogy az eltiltást kimondó határozatban megszabott időtartamig nem lehet vezető tisztségviselő az, akit eltiltottak a vezető tisztségviselői tevékenységtől, arra az eltiltásra vonatkozik, melynek részletszabályait a Ctv. 9/B. § és a 9/C. §-ainak rendelkezései tartalmazzák. Ezt támasztja alá a fenti rendelkezéshez fűzött Nagykommentár hivatkozása, valamint a 2013. évi CCLII. törvény Ctv. módosítására vonatkozó szabályának törvényi indokolása. Ezek szerint a Ptk. 3:22. § és a 3:90. § általános szabályként rögzíti, hogy nem lehet vezető tisztségviselő, illetve gazdasági társaságban tag, aki eltiltás hatálya alatt áll. Az eltiltás részletes szabályai, így különösen az eltiltás esetkörei, az eltiltott személyek köre és az eltiltás jogkövetkezményei a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) hatályon kívül helyezésével a Ctv.-ben kerültek elhelyezésre. Így, ha az eltiltásra vonatkozó nyilatkozat annyit tartalmaz, hogy a nyilatkozattevő nem áll a Ptk. 3:22. §-ában foglalt eltiltás hatálya alatt, úgy ezzel arra vonatkozóan is nyilatkozatot tesz – a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésére figyelemmel –, hogy a Ctv.-ben foglalt eltiltás hatálya alatt sem áll. A bíróság megítélése szerint ezzel ellentétes álláspontra a felperes által hivatkozott 16/2018. (X. 8.) AB határozatból sem lehet következtetni.

[16] A bejegyzési kérelemhez mellékelt ügyvédi meghatalmazást [Ctv. 1. számú mellékletének I/11. pontja] vizsgálva megállapította, hogy azon valóban egy helyen elírásra került a meghatalmazó cég neve. Azonban mind a meghatalmazó aláírásánál, mind pedig azzal kapcsolatban, hogy melyik cég képviselőt kell ellátnia a meghatalmazott ügyvédnek, helyesen a alperes szerepel. Egyetértett az alperesnek azzal az álláspontjával, hogy a Ptk. 6:8. § (1) bekezdésének értelmezési szabálya szerint a meghatalmazás a alperes bejegyzésére irányult, és a meghatalmazást a alperes képviselője adta. A meghatalmazás hiányossága miatt tehát a bejegyző végzés jogszabálysértő voltát nem állapította meg.

[17] Az elsőfokú ítélet indokolásának részbeni megváltoztatása, az ítéletből a Ptk. 3:22. § szerinti eltiltás hatálya alatt nem állásra vonatkozó ügyvezetői nyilatkozatra és az ügyvédi meghatalmazásra hivatkozó megállapítások mellőzése, továbbá az eltiltás hatálya alatti nem állásra vonatkozó ügyvezetői nyilatkozat és az ügyvédi meghatalmazás jogszabályi rendelkezéseknek megfelelőse tárgyában eltérő jogi következtetés levonása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést.

[18] Előre bocsátotta, hogy a Ptk. 2014. március 15-i hatálybalépésével a Gt. hatályát veszítette, s ezzel a vezető tisztségviselő eltiltására vonatkozó szabályozás is átalakult. A Ptk. kodifikáció eredményeként a jogalkotói döntés az volt, hogy az eltiltás normái a többi társasági jogi szabállyal ne kerüljenek be a Ptk. Harmadik Könyvébe, ez csak bizonyos alapvetést tartalmazzon, az eltiltás részletes szabályozása pedig kerüljön át a Ctv.-be, annak 7. Címeként, a 9/B-9/E. §-ba.

[19] A Ptk. hatálybalépésével a vezető tisztségviselővel szembeni büntetőjogi kizáró okok a Ptk. jogi személyekre vonatkozó Harmadik Könyv Első Részének III. címe VI. fejezetébe, a jogi személy ügyvezetésére vonatkozó általános szabályai körében kerültek szabályozásra. Ezzel szemben a vezető tisztségviselő cégjogi eltiltására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket az egyes törvényeknek az új Ptk. hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CCLII. törvény 112. § (5) bekezdése 2014. március 15-i hatállyal a Ctv. I. fejezet 7. címébe iktatta be. A vezető tisztségviselő eltiltásának két formája létezik tehát párhuzamosan: a büntetőjogi szankció a foglalkozástól eltiltás egyik nevesített eseteként, valamint a cégjogban alkalmazott eltiltás, amely a büntetőjog körén kívül eső meghatározott cselekményekre alkalmazható büntető jellegű, személy elleni szankció.

[20] A Ptk. 3:22. § (5) bekezdése a büntetőbírárság általi, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 33. § (1) bekezdés e) pontja szerint foglalkozástól eltiltásra, mint büntetésre utal. A Ptk. 3:22. § (5) bekezdésében megfogalmazott jogi normának a foglalkozástól jogerősen eltiltottakra vonatkozó jogkövetkezménye, hogy jogi személy vezető tisztségviselője az eltiltott személy nem lehet.

[21] A Ptk. 3:22. § (6) bekezdése a jogi személyek általános ügyvezetési szabályai között mondja ki, hogy az eltiltó határozatban megszabott időtartamig nem lehet vezető tisztségviselő az, akit eltiltottak a vezető tisztségviselői tevékenységtől. Az a körülmény, hogy e szabály a jogi személy általános előírásai között található, azt eredményezi, hogy ez a kizáró ok bármely jogi személyben viselt ilyen tisztség tekintetében kizáró körülményt jelenthet.

[22] A Ptk. Harmadik Könyvének indokolása az új szabályozási elem megjelenését arra a feltételezésre alapítja, hogy a büntetőeljáráson kívül más eljárásban is eltiltható a vezető tisztségviselő e tevékenységtől. Példálózó felsorolással megjelöli a felszámolási eljárást vagy az ebből a célból kidolgozandó speciális eljárást, ha ilyen eljárások bevezetésre kerülnek. Az indokolásban egyebekben nincs arra való utalás, hogy az új szabályozás a büntetőjogban alkalmazott eltiltás gazdasági jogi párja lenne. A Ptk. Harmadik Könyvében lévő jogszabály alkalmazási körét a Ptk. Harmadik Könyvéhez fűzött indokolásnál a Ctv. 9/B. § és 9/D §-ait beiktató 2013. évi CCLII. törvény 112. §-ához fűzött indokolás nem értelmezheti kiterjesztőbben.

[23] A Ptk. 3:22. § (6) bekezdésében a "határozatban megszabott" kifejezés értelmezése szerint arra utal, hogy az eltiltás időtartamát nem a törvény szabja meg. A cégjogi eltiltás tartama a törvényben rögzített egy, három, öt év; a büntetőjogban kiszabott foglalkozástól eltiltás tartamának meghatározása a bírói mérlegelés jogkörébe tartozik.

[24] A Ctv. 1. számú melléklet I/7/d. pontjából a Ptk. hatálybalépésével kikerült a Gt. 23. §-ában foglalt eltiltásra utalás. A gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének eltiltás hatálya alatt nem állásra vonatkozó nyilatkozata megítélése szerint akkor felel meg a jogszabályi rendelkezésnek, ha abban nyilatkozatát a Ptk. 3:22. §-ára hivatkozással nem korlátozza. Az ügyvezetői nyilatkozat a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésére hivatkozással a büntetőjogi eltiltás társasági jogi következményeire korlátozódott, a Ctv.-ben megfogalmazott eltiltásra nem terjedt ki, ezért a nyilatkozat hibája fennállt.

[25] Értelmezése szerint a Ptk. és a Ctv. vonatkozó rendelkezései eltérő tárgyköröket szabályoznak, azok egymásra épülnek. A Ctv. 9/B. § és 9/C. §-ai szerinti cégjogi eltiltás nem részletszabálya a Ptk.-beli kizárásnak, hanem az eltiltásnak a kizárás a következménye. A Ptk. 3:22. § (6) bekezdése általánosságban minden jogi személyre vonatkozik, és azt rögzíti, hogy az eltiltás ténye közvetlen kizáró ok. A vezető tisztségviselő cégjogi eltiltása külön speciális jogintézmény, amelyet a Ctv. 9/B. § és 9/C. § szabályoz. A cégbíróság a bejegyzési eljárásban ellenőrzi, a vezető tisztségviselő nem áll-e cégjogi eltiltás hatálya alatt. A vizsgálat alapja a Ctv. eltiltási szabályrendszere, ezért szükséges, hogy a gazdasági társaság vezető tisztségviselőinek eltiltás hatálya alatt nem állásra vonatkozó nyilatkozata a cégjogi eltiltásra is kiterjedjen.

[26] A bejegyzési kérelemhez benyújtott ügyvédi meghatalmazás esetében azért tartotta jogszabálysértőnek az elsőfokú bíróság álláspontját, mert a meghatalmazást adó cég nevéként az ügyvédi meghatalmazás szövegében nem az alperesi cég neve, hanem egy attól eltérő cégnév van feltüntetve. Ezt a hibát az sem korrigálja, hogy az iratnak a képviselt társaságra vonatkozó szövegrészében és az aláírás alatti részén elhelyezkedő cégnévnél már helyes cégnév szerepel. alperesi ügyvezető nem képviselője a cégnek, ezért érvényesen nem adhatott meghatalmazást az egyébként ténylegesen az ügyvezetése alatt álló társaság képviselőjére. A meghatalmazás érvényes létrejöttéhez a meghatalmazó jogi személynek és a képviselőjére jogosult személynek valóságosnak kell lennie.

[27] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett része helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Kifejtett érvelése szerint a felperes a korábban hatályban volt Gt.-re hivatkozással tévedésben van, és miként maga is említi fellebbezésében, ezek a szabályok a Ptk. hatálybalépésével hatályukat veszítették, azaz jelen esetben nem alkalmazandóak, és az sem lehet elmondani, hogy a jelenlegi szabályozásban tovább éltek volna. A felperes érvelésével szemben a büntetőjogi eltiltásra egyértelműen a Ptk. 3:22. § (5) bekezdése utal, míg e § (6) bekezdése általánosságban határozza meg, hogy az eltiltást kimondó határozatban megszabott időtartamig nem lehet vezető tisztségviselő az, akit eltiltottak a vezető tisztségviselői tevékenységtől. Ez a kitétel egyértelműen utal arra, hogy akit bármely okból, bármely fórum a vezető tisztségviselői tevékenységtől eltiltott, az nem lehet vezető tisztségviselő a határozatban megszabott időtartamig. Amennyiben a jogszabály általánosságban kimondja az eltiltott vezető tisztségviselésből történő kizárását, úgy az magában foglalja a részletszabályokban meghatározott eltiltást is.

[28] Szerinte a meghatalmazásban szereplő nem vitatott elírás esetében is helyesen érvelt az elsőfokú bíróság.

[29] Az ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül [Pp. 376. § (3) bekezdésének d) pontja], a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta el [Pp. 370. § (1) bekezdése]. Így a felülbírálat nem érintette az ítélet rendelkező részét, valamint az indokolás eltiltásra vonatkozó nyilatkozaton és ügyvédi meghatalmazáson kívüli részét.

[30] Az ilyen terjedelmű felülbírálat alapján a fellebbezés részben – a bejegyzési kérelemhez mellékelt ügyvédi meghatalmazást illetően – alapos, míg ezt meghaladóan alaptalan.

[31] Az eltiltásra vonatkozó nyilatkozat esetében az ítéltáblának abban az értelmezési kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Ptk. 3:22. §-a, és azon belül a 3:22. § (6) bekezdése a cégjogi eltiltásokra [Ctv. 9/B. §-a, a 9/C. §] utaló törvényi szabály-e, avagy kizárólag a büntetőjogi eltiltás társasági jogi jogkövetkezményét jelenti.

[32] A kérdés megítélésénél a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 3. §-ából kellett kiindulni, amely szerint az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű.

[33] A Ptk. generális jelleggel szabályozza a mellérendeltség és egyenjogúság elve alapján a személyek alapvető vagyoni és személyi viszonyait. (Ptk. 1:1. §) Erre is figyelemmel a polgári jogi viszonyokra vonatkozó jogszabályokat e törvénnyel összhangban kell értelmezni [Ptk. 1:2. § (2) bekezdése].

[34] Ebből az értelmezési keretből kiindulva megállapítható, hogy a Ptk. a vezető tisztségviselővel szembeni kizáró okokat valamennyi jogi személyre nézve a jogi személyekre vonatkozó Harmadik könyve Első Részében a jogi személy általános szabályai között tartalmazza.

[35] A vezető tisztségviselő eltiltása a magyar jogban indokoltan párhuzamos formában létezik; egyrészt a büntetőjogban a foglalkozástól eltiltás egyik nevesített eseteként [Btk. 33. § (1) bekezdés e) pontja], melyre a Ptk. 3:22. § (5) bekezdése utal kifejezetten. Másrészt létezik a cégjogban alkalmazott eltiltás [Ctv. 9/B. §-a, a 9/C. §], amire a Ptk. 3: 22. § (6) bekezdése tartalmaz utaló szabályt.

[36] A szabályozás általános jellegéből, és a párhuzamos szabályozásnak a Jat.-ban foglalt, s említett kizárása követelményéből következően a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésében meghatározott kizáró ok – az, hogy az eltiltást kimondó határozatban megszabott időtartamig nem lehet vezető tisztségviselő az, akit eltiltottak a vezető tisztségviselői tevékenységtől – valamennyi jogi személyre és az eltiltás valamennyi esetére vonatkozik, legyen az büntetőjogi eltiltás, avagy cégjogi eltiltás.

[37] Ezt az értelmezést a felperes által hivatkozott AB határozat sem zárja ki, amely indokolásának (46) bekezdésében tartalmazza, hogy a büntetőjogi eltiltás társasági jogi következménye a Ptk. 3:22. §-a alapján a kizárás [Ptk. 3:22. § (6) bekezdés]. Ez a megállapítás nem jelenti azt, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. Harmadik Könyvének VI. Fejezetéhez, valamint a 2013. évi CCLII. törvény 112. §-ához fűzött indokolásból téves következtetést vont volna le. A Ptk. indokolása kifejezetten új elemként említi a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésének szabályát, amely feltételezi, hogy nemcsak büntetőeljárásban lehet valakit eltiltani a vezető tisztségviselői tevékenységtől, hanem más eljárás keretei között is. Ehhez kapcsolódóan a Ptk. Nagykommentár (Complex Jogtár, Kisfaludi András) rögzíti, hogy ennek az eltiltásnak a szabályai a Ptk. hatálybalépéséhez kapcsolódó módosítás eredményeként a cégtörvényben kerültek meghatározásra. Ez a kommentár egybehangzik a 2013. évi CCLII. törvény 112. §-ához fűzött indokolással, amely szerint az eltiltás részletes szabályai, így különösen az eltiltás esetei, az eltiltott személyek köre és az eltiltás jogkövetkezményei a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) hatályon kívül helyezésével a Ctv.-ben kerülnek elhelyezésre.

[38] A fellebbezésben kifejtettekkel szemben a Ctv. 9/B. és 9/D. §-ait beiktató 2013. évi CCLII. törvény 112. §-ához fűzött indokolás nem kiterjesztőbben értelmezi a Ptk. 3:22. § alkalmazási körét a Ptk. Harmadik Könyvéhez fűzött indokolásánál, hanem azzal azonosan.

[39] A Ptk. 3:22. § (6) bekezdése szerinti "a határozatban megszabott" kifejezés nemcsak a fellebbezésben írtak szerint értelmezhető, hanem oly módon is, hogy a kizáró ok alapja nem csupán a büntető bíróság ítélete, hanem nemperes eljárásban (például kényszertörlési eljárásban) hozott végzés is lehet.

[40] A fellebbezésben kifejtettekkel szemben a Ptk. 3:22. §-ára hivatkozó eltiltási nyilatkozat nem korlátozza a nyilatkozat terjedelmét a büntetőjogi eltiltás társasági jogi következményeire, mivel – a már kifejtettek szerint – a Ptk. 3:22. § (6) bekezdése mind a büntetőjogi, mind a cégjogi eltiltás következményeként tartalmaz kizáró okot.

[41] Arra a felperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott, hogy a cégbíróság az egyszerűsített bejegyzési eljárásban a Ctv. eltiltási szabályrendszere alapján ellenőrzi [Ctv. 48. § (5) bekezdése], hogy a vezető tisztségviselő nem áll-e eltiltás hatálya alatt. Mindebből azonban nem következik, hogy a Ctv. 1. Melléklet I.7.d) pontja szerinti nyilatkozatban rögzíteni kellene a Ctv. valamennyi eltiltási szabályát [Ctv. 9/B. §, 9/C. §]. A nyilatkozatban a Ptk. 3: 22. §-ára hivatkozás magában foglalja a törvényhely (6) bekezdésének szabályait is, amely kiterjed a cégjogi eltiltás eseteire is.

[42] Abból a jogalkatói szándékból, hogy a Ptk. hatálybalépését követően a Ctv. 1. Melléklet I.7. d) pontja szövegéből kikerült a konkrét jogszabályhelyre utalás, (a korábbi Gt. 23. §-a helyébe lépett Ptk. 3: 22. §-a és a Ctv.9/B. és 9/C. §-ai) csak az következik, hogy a jogalkotó nem várja el a bejegyzést kérő személyektől annak tételes felsorolását, mely jogszabályban megjelölt és milyen jogi tény alapján nincsenek eltiltva a vezetői tisztségtől. Elegendő ezzel szemben arról nyilatkozni, hogy nem állnak eltiltás hatálya alatt, amelyet a cégbíróság automatikus úton ellenőriz.

[43] Így az elsőfokú bíróság – a fellebbezésben kifejtettekkel szemben – nem tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy az alperes a Ptk. 3:22. §-ra hivatkozó ügyvezetői nyilatkozat becsatolásával eleget tett a Ctv. 1. Melléklet I.7.d) pontja szerinti feltételnek.

[44] A bejegyzési kérelemhez csatolt ügyvédi meghatalmazáson ugyanakkor kétséges a meghatalmazó személye, így ennek kapcsán a fellebbezés alapos (lásd a másodfokú ítélet rendelkező részét).

[45] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett indokolását részben – a bejegyzési kérelemhez csatolt ügyvédi meghatalmazást illetően – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, míg ezt meghaladóan az ítélet fellebbezett részét helybenhagyta.

[46] A fellebbezés részben, fele arányban vezetett eredményre, ezért a meg nem fizetett 8000 forint [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 48. §) fellebbezési illetékből az alperes annak felét, 4000 forintot köteles megfizetni [Pp. 102. § (1) bekezdése, 83. § (2) bekezdése]. Az ezt meghaladó 4.000 forint illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése folytán az állam terhén marad.

[47] Az alperes a meg nem határozható perértékű ügyben a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024 (XII.9.) IM rendelet (Ükr.) 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján számított fel ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget. Az Ükr. 3. § (1) bekezdés a) pontja a meghatározható perértékű ügyekre tartalmaz az ügyvédi munkadíj mértékére szabályozást, így az ítéltábla a felszámítás ezen hiányossága miatt [Pp. 81. § (2) bekezdése] mellőzte az alperes részére a részleges pernyertessége után a perköltség megállapítását.

Győr, 2026. március 26.

Dr.Szabó Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
előadó bíró

Dr.Konarik Attila s.k.
bíró